

সম্পাদকীয় চ'ৰা—

প্ৰাগজ্যোতিষ কলেজৰ আলোচনী “প্ৰাগ-জ্যোতিষ”ৰ এয়া দ্বিতীয় তাঙৰণ। সম্পাদনাৰ সাহিত্যিক জমা খৰচৰ হিচাব পঢ়ুৱৈ সমাজে বিচাৰি চাব। সম্পাদনাৰ পছলিত বৈ যোৱা ধূলি বালি—সময়ে গছকি যাব—তাৰ বাবে দায়ী সম্পাদিকাৰ অপৈনত হাত আৰু অজিজ্ঞতাৰ অভাৱ মাথোন।

কলেজীয়া আলোচনীৰ সম্পাদকৰ বিষয় বাব মানে হৈছে সাহিত্যৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ এটি স্বাভাৱিক আবেদন—আৰু আলোচনী সম্পাদনাৰ আঁৰৰ তেওঁৰ সাহিত্যিক দায়িত্ব। অৱশ্যে বছৰি এবাৰ মাথোন প্ৰকাশ হোৱা আলোচনী এখনৰ সম্পাদনাৰ ভাৰ লৈয়েই কোনো সম্পাদক সাহিত্যিক হৈ নুঠে—কিন্সা কোনো আলোচনীৰ পাটত প্ৰকাশ হোৱা দুই এটা গল্প প্ৰবন্ধই কোনো ব্যক্তি বিশেষক সাহিত্যিক বা লিখক শ্ৰেণীলৈ তুলিব নোৱাৰে। তাৰ বাবে লাগিব সাহিত্যৰ প্ৰতি সজ্ঞান আবেদন আৰু ধাৰাবাহিক অনুশীলন।

বাস্তৱ জীৱনৰ আবেগ—অনুভূতি সংঘাত আদিৰ জীৱন্ত প্ৰকাশতে হয় সাহিত্যৰ সৃষ্টি। সাহিত্যৰ ধাৰা গতিশীল। কিছুদিনৰ পৰা অসমৰ বতাহতো সাহিত্য বিকাশৰ এটি ধাউতি দেখা গৈছে। প্ৰবন্ধ পাতি, চুটি গল্প, নতুন কবিতা আৰু আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ ওপৰত

মৌলিক চিন্তাধাৰা আৰু গবেষণা মূলক চিনা চলিব ধৰিছে। ই এক উন্নতিৰ বেঙনি। যুগ পৰিবৰ্তনশীল। পৃথিবীৰ সীমাৰ মাজতো পৰিবৰ্তনে ভুমুকি মাৰে। পৃথিবী চেৰাই স্পুটনিকে পৃথিবীৰ মানুহ বিকাশ মহা-আকাশত ঘোষণা কৰিছে।

প্ৰগতিশীল আধুনিক অসমীয়া পুৰণি সীমা চেৰাই বিশ্ব সাহিত্যৰ বেঙনি সমুখৰ বাধাক নেওচি আগবাঢ়িছে আৰু যেন বিশেষকৈ কবিতাৰ বিষয় নীৰৱ অৱস্থা পৰিলক্ষিত হৈছে। বিশ্ববিদ্যা ছাপমৰা কবিতা পুথি কেইখনৰ বাবে যুগৰ কবিতাই এতিয়া যেন নিতাল বামধেনু যুগৰ নতুন কবিতাই সমুখৰ নেওচি আলোচনীৰ বুকুত মাজে মাজে পুতিছে। কিন্তু কবিতা বিপ্লৱৰ এই সময় সমালোচনাৰ চেপা খোৱাৰ ভয়ত কবিতাৰ অৰ্দাৰ ছপাশালে একপ্ৰকাৰ নোহল যেন অনুমান হয়। নহলে কিতাপৰ বত কবিতাৰ কিতাপে নিতাল মাৰিলে হয়তো কবিতাৰ এই অন্তৰ্বিপ্লৱৰ শেষ কাৰণে বাট চাই আছে কোনো জ্ঞানী ঘটনি খাই কবিতাৰ গতি পথে কোনো পায়নে নাপায় !!!

যুগৰ বতাহত সাহিত্যয়ো স্মৃতি সলায়।
আমাৰ অসমীয়া সাহিত্যয়ো স্মৃতি সলাই পাব
উ আগবাঢ়ি যোৱাৰ সপোন দেখিছে। কিন্তু
বিষা বাঢ়ি খবালি শেষ হৈ যোৱা মৰাভৰলুৰ
ব নহৈ আমাৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ নৈখন যুগ
সমুখত বৈ যাওক—স্মৃতিও সলাওক তাত অযুত
নৈ আহি লগ লাগিও যাওক—কিন্তু তথাপিও
ঘাঁই স্মৃতি বিজ্ঞতবীয়াহৈ মৰাস্মৃতিত
সমুখত নহয়।

শ্ৰীমতী—

অসমৰ স্নায়ুকেन्द्र গুৱাহাটী মহানগৰীৰ ক্রম-
মান ছাত্র-ছাত্রী সকলৰ সমানুপাত শিক্ষানু-
ব অভাৱ উপলব্ধি কৰি যি সকল দূৰদৰ্শী
ক্ৰমে প্ৰাগজ্যোতিষ কলেজৰ সপোন দেখিলে
স্বপ্নত সকলৰ প্ৰতি থকা আমাৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাত
তীয়াও মোলান নপৰে। কলেজ স্থাপন
কৰি যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে বৰঙনি দিলে
স্বপ্নত সকলক নমস্কাৰ। আমাৰ কলেজখন
চনৰ পৰা সোণাবাম হাইস্কুলতেই চলি
ছিল। সেই সিদিনা '৫৭ চনৰ আগষ্ট মাহৰ
দিন আৰু বাতি দুয়োটা শাখা কলেজৰ
মাটিত নতুনকৈ সজা ঘৰত বহিছে। খাল,
গৰখাৱৈ পুতি চালুকীয়া কলেজ এখনে
কম সময়ৰ ভিতৰতে নিজা ঘৰ ছৱাৰ
আশাতীত ভাবে আগবাঢ়ি যোৱা কথাটো
কৰিবলগীয়া। এই বিষয়ত অধ্যক্ষ মহো-
ক কেন্দ্ৰ কৰি পৰিচালক সমিতি আৰু অধ্যাপক
সকলৰ আশাসুধীয়া সহায় সহযোগ উল্লেখযোগ্য।
স্বপ্নত সকললৈ আমাৰ শ্ৰদ্ধা থাকিল।

স্মৃতি তৰ্পণ

অসম মেডিকেল কলেজৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ আৰু
সুসাহিত্যিক ডাঃ হেম বৰুৱা দেৱ, ভাৰতৰ শিক্ষা
আৰু গবেষণা মন্ত্ৰী মোলানা আবুল কালাম
আজাদ আৰু অসম সাহিত্য সভাৰ ভূতপূৰ্ব
সভাপতি আৰু “জ্ঞান মালিনী” নামৰ কবিতা
পুথিৰ কবি শ্ৰীমফিজুদ্দিন আহমদ হাজৰিকাৰ
অকাল বিয়োগত আমি দুখ প্ৰকাশ কৰি তেওঁ
লোকৰ পৰলোকগত আত্মাৰ প্ৰতি পৰমেশ্বৰৰ
ওচৰত চিৰশাস্তি কামনা কৰিছো।

কলেজৰ চাৰিবেৰৰ আজত

এই বছৰৰ পৰা আমাৰ কলেজত কলা-
বিভাগৰ তৃতীয় বাৰ্ষিক শ্ৰেণী আৰু বিজ্ঞান
শাখা (প্ৰথম বৰ্ষ) খোলা হৈছে। কলেজৰ
বৰ্তমান ছাত্র সংখ্যা প্ৰায় ১২০০ বো অধিক।
সেই অনুপাতে কোনো কোনো বিষয়ত অধ্যা-
পকৰ সংখ্যা নিচেই তাকৰ। তথাপিও আমাৰ
বিশ্বাস এই বিষয়ত আমাৰ মূৰ কামোৰণি
হোৱাৰ আগতেই কলেজ কৰ্তৃপক্ষই বিহিত
ব্যৱস্থা হাতত লব।

ছাত্র ইউনিয়নৰ ভিতৰ চ'ৰাত

এই বছৰ কলেজ কৰ্তৃপক্ষই ছাত্রৰ কোনো
মতামতলৈ লক্ষ্য নাৰাখি ইউনিয়নৰ মাজুল
কমকৈ ধাৰ্য্য কৰিলে। ইয়াৰ বাবে সমুদায়
বছৰত ইউনিয়ন সংক্ৰান্ত বিভিন্ন শিতানত বছৰৰ
শেষত ঘাটি পৰাৰ সম্ভাৱনা। ছাত্র ইউনিয়নৰ
পুজি কলেজ পুজিৰ পৰা আঁতৰি কৰি ইউনিয়নৰ
সভাপতিৰ অধীনত ৰাখিব লাগে।

প্ৰাগজ্যোতিষ কলেজ আলোচনী

কলেজ আলোচনীৰ মাছুল

আগেয়ে কলেজ আলোচনীৰ কাৰণে বছৰেকত তিনি টকা মাছুল ধাৰ্য্য আছিল কিন্তু বৰ্ত্তমান চলিত বছৰত তিনি টকাৰ ঠাইত এটকা কৰাত বহু ক্ষেত্ৰত টকাৰ নাটনি দেখা গৈছে আৰু তাৰ ফলত কলেজ কৰ্ত্তৃপক্ষক অনুবোধ কৰি অইন বিষয়ৰ পৰা টকা লৈহে কলেজ আলোচনী সম্পূৰ্ণ কৰিবলগীয়া হৈছে। গতিকে কলেজ কৰ্ত্তৃপক্ষক আগৰ নিৰ্দ্ধাৰিত মাছুল পুনৰ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিবলৈ অনুবোধ কৰা হ'ল।

বেটুপাত শিল্পীটেল

আমাৰ কলেজ আলোচনী খনৰ বোটুপাতৰ কাৰণে ত্ৰীযুত ধ্ৰুৱজ্যোতি শৰ্ম্মাই বহুমূলীয়া সময় নষ্ট কৰিও আকি দি আমাৰ আলোচনীৰ শোভা বৰ্দ্ধন কৰিছে তাৰ বাবে তেখেতলৈ অশেষ ধন্যবাদ আগ বঢ়াইছো।

মিনতি

“তেজস্বিনাৰধীতমস্তু” আমাৰ প্ৰাগজ্যোতিষ কলেজৰ আদৰ্শমন্ত্ৰ। ইয়াৰ তাৎপৰ্য্যলৈ চিৰকাল মনত ৰাখি অধ্যাপক আৰু ছাত্ৰসকলৰ মাজত আৱহমান কালৰ ঐতিহ্যপূৰ্ণ সহায়তা বজাই ৰাখিবলৈ মিনতি জনালোঁ।

আমাৰ কম বয়সীয়া কলেজখনত বহুত আলৈ আছকাল হয়তো থাকিব পাৰে—তথাপিও এবাব নোৱাৰা আভ্যন্তৰিণ প্ৰতিবন্ধক বোৰৰ কথা চিন্তা কৰি ছাত্ৰসকলে পাব কৰি অহা দিনবোৰৰ দৰেই—কলেজখনক আগবাঢ়ি যোৱাত

সহায় কৰা উচিত আৰু কলেজ কৰ্ত্তৃপক্ষৰ চাৰিসীমাৰ অন্তৰ্গত অসুবিধায়ে কৰণৰ বাবে বিহিত ব্যৱস্থা যেন হাতত লাগে।

এটি সুগভীৰ তাৎপৰ্য্যপূৰ্ণ আদৰ্শ প্ৰতিষ্ঠিত এই প্ৰাগজ্যোতিষ কলেজৰ সকল নৈতিক বিকাশেৰে অনুপ্ৰাণিত হৈ আন শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানবোৰ যেন আদৰ্শ প্ৰদৰ্শক হব পাৰে তাৰ বাবে মিনতি জনোৱা

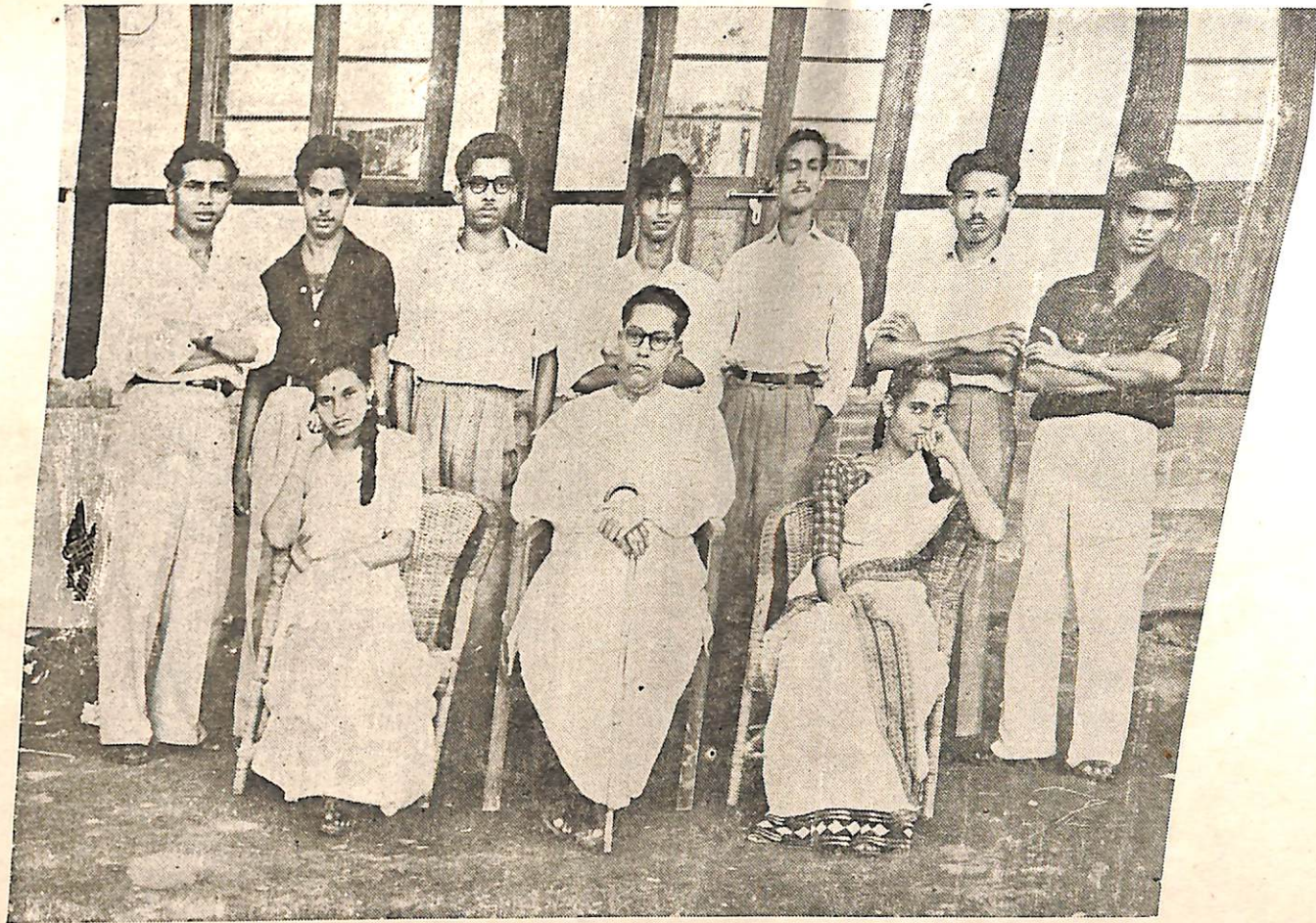
আলোচনী সম্পৰ্কে

এহেজাৰ আলৈ আছকালৰ মাজত জ্যোতিষে” অলপ পলম কৈ ভুমুকি “প্ৰাগজ্যোতিষ”ৰ ফাঁকে ফাঁকে বৈ অনিচ্ছাকৃত ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে সম্পাদিকা প্ৰাৰ্থী। প্ৰায় ১২০০ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰশংসাৰ বাবে কেৱল এখন আলোচনী যথেষ্ট নহয়। যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যাত প্ৰকাশ নহল তেখেত সকলক নহবলৈ অনুবোধ জনালোঁ। আলোচনীৰ প্ৰকাশৰ পথত অধ্যাপক শ্ৰীমৰ্দ্দানন্দ ৰাণী যি থিনি অবিহনা যোগালে তাৰ বাবে আৰু কৃতজ্ঞতাই যথেষ্ট নহয়। তত্পৰি আলোচনীখন প্ৰকাশত আনুসঙ্গিক কামত সহায় আৰু সহযোগৰ কাৰণে সকলোৰে ধন্যবাদ থাকিল। সদৌশেহত প্ৰাগজ্যোতিষ পোহৰে ছাত্ৰছাত্ৰী সকলক জীৱনৰ একাৰ বাটত আগবঢ়াই নিয়ে যেন কামনা।

বিনীতা—

— সম্পাদিকা —

(1957-58)

(Left to Right) *Sitting* :-- Miss R. Phukan (Secy. Girls' Common Room), Principal T. N. Sarmah (President),
Miss S. Phukan (Editor).

Standing :-- Mr. R. Mahanta (Secy. Games and Sports), Mr. S. Dutta (Asstt. Secy. Union). Mr.
J. Talukdar (Secy. Commo Roomn). Mr. T. Bhuyan (Secy. Social Service), Mr. B. Bhatta.